

ЛІТЕРАТУРА

1. Зайцева Т. А. Анализ способов раскладки волокнистого холста с учетом свойств формируемых валяных полотен / Зайцева Т. А., Жогова М. В., Шеромова И. А. // Современные проблемы науки и образования. – 2015. – № 2. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://mogugin.pp.ua/tu/page/biografiya-valeriya-mogugina>
URL:<http://www.science-education.ru/ru/article/view?id=21414>.
 2. Чепелюк О.В. Декоративні ефекти в одязі та аксесуарах з повсті / О.В. Чепелюк А.В. Чорностан // Аркадія: мистецтвознавчий і культурологічний журнал – № 1 (46). – 2016. – С. 119 – 122.
-

Пашукова Світлана Георгіївна,

старший викладач

Київського національного університету технологій та дизайну

СУЧАСНА ХУДОЖНЯ ПРАКТИКА: СОЦІАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Мета дослідження полягає у визначенні сучасної ролі художньої практики в контексті виховання соціальної свідомості художників.

Об'єкт дослідження – художня практика. **Предметом дослідження** виступає соціальне значення художньої практики в сучасному світі.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Визначено соціальне значення художньої практики, сутність й роль художника у формуванні світогляду сучасної людини. окрема увага приділена важливості виховання соціальної свідомості художника в процесі навчання. Наведено результати реалізації художньої практики в рамках Мистецько-благодійного арт-проекту «Художники – дітям» на території НДСЛ «ОХМАТДИТ» у м. Києві.

Результати дослідження. Перші прояви художньої форми мистецтва знайдені 35-40 тисяч років тому. Цей момент ми можемо вважати початком становлення мистецтва й його безпосередньої участі у соціальному житті людини, оскільки саме художнє мистецтво виступало першим засобом комунікації. Знахідки археологів часів палеоліту - предмети ужитку, посуд з візерунками й зображеннями природи на ряду з фрагментами стін первісних будов, прикрашених малюнками – є першими витворами мистецтва й одночасно свідчать про праґнення людини пізнавати оточуючий світ, прикрашати своє

оточення, а в подальшому – аналізувати й досліджувати своє місце в ньому.

Якщо в момент зародження художнє мистецтво було нерозривно пов’язане з трудовою діяльністю людини й було безпосередньо частиною соціалізації, з часом ситуація змінилася. В ХХ ст. мистецтво стає відзеркаленням екзистенціального стану свідомості, яке відображає не тільки реальність, а й сприйняття людиною оточуючого світу, емоційні реакції, уявлення про різноманітні речі, навіть реакції на політичні події. Все більше науковців аналізують роботу художників у суміжних ракурсах: Колтигіна А. А. розглядає художника у якості «агента історичної пам’яті» [1], Расти meshina T. B. аналізує роль художника у формуванні політичної культури особистості [2], Медведєва Є. А. [3] досліджує можливості застосування мистецтва у якості терапевтичного інструмента та ін.

Враховуючи вище вказане, доцільною є думка Марітен Ж., що сьогодні художник не просто митець, в його руках – соціальна свідомість людства [4]. Концептуалізація соціальної сутності особистості будується на універсальній системі діалектичних категорій мистецтва, зосереджується в створенні світоглядної системи понять й сьогодні є міждисциплінарною категорією, яка включає натуралістичний, діяльнісний, аксіологічний, семіотичний, інформаційно-комунікаційний, культурологічний, екзистенціональний й філософський підходи. Як наголошує Беспала О. П., сучасний митець повинен готуватися на засадах усвідомлення своєї ролі як громадянина й відповідальності за вплив творчості на формування цінностей людства. Отже, це зумовлює певні цілі, які повинні стояти перед викладачами під час планування і організації художньої практики [5].

Участь у соціальних арт-проектах надають не тільки можливість для студентів відрізнювати отримані навики, але й усвідомити значення продуктів своєї творчості для суспільства. Викладачі Кафедри рисунку та живопису КНУДТ разом зі студентами факультету дизайнну прийняли участь у Мистецько-благодійному арт-проекті «Художники – дітям». Результатом цього проекту стало створення монументальної роботи «Древо життя» на стінах педіатричного відділення № 13 НДСЛ «ОХМАТДИТ» у м. Києві. Метою проекту стало залучення майбутніх дизайнерів до реалізації соціального призначення мистецтва – створення об’єкту арт-терапевтичного характеру.

Ключові напрямками проекту:

1. Під час реалізації проекту одночасно працювали викладачі, студенти, маленькі діти та дорослі. Вперше представники різного віку поєднали свої зусилля й розширили рамки сприйняття мистецтва – за

мету учасники проекту мали не створити витвір мистецтва у досконалії техніці, а стати частиною добра.

2. Глобальна мета проекту полягала в тому, щоб нагадати учасникам про цінність життя й зарадити дітям, які проходять лікування. Оскільки сам факт необхідності перебування в лікарні викликає більше негативних емоцій ніж хвороба, а для видужування не менш важливим є позитивний настрій та емоції, створення приемної атмосфери.

Висновки. Мистецтво ХХІ ст. характеризується міждисциплінарною роллю й значним впливом на життя та формування світогляду сучасної людини, що обумовлює необхідність формування не тільки практичних навиків митців, але розуміння й відповідальності за вплив мистецьких творів. Соціальні арт-проекти дозволяють виховувати прагнення змінювати світ на краще, визначатися зі своєю роллю у соціумі й розширяють межі мистецтва.

ЛІТЕРАТУРА

1. Колтыгина А. А. Социальная роль художника: от памяти к воспоминанию. / Государственное образовательное учреждение высшего профессионального образования «Российский государственный гуманитарный университет». – «Артикульт». – № 4 / 2011. – [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://cyberleninka.ru/article/n/sotsialnaya-rol-hudozhnika-ot-pamyati-k-vospominaniyu>
2. Растиемшина Т. В. Роль художественной культуры в формировании политической культуры личности. / Дис. на соискание степ. кандидат политических наук – Московский педагогический университет. – М., 2001.
3. Медведева Е. А. Артпедагогика и арттерапия в специальном образовании. / Е. А. Медведева, И. Ю. Левченко, Л. Н. Комиссарова, Т. А. Добровольская. – М. : Издательский центр «Академия», 2001. – 246 с.
4. Маритен Ж. Ответственность художника / Самосознание европейской культуры XX в. – М., 1991.
5. Беспалая О. П. Художественное творчество как социальное явление: история и современное состояние проблемы : диссертация ... кандидата философских наук : 09.00.11. – Архангельск, 2005. – 195 с.